

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/29/2015
Identifikačné číslo spisu:	4110010256
Dátum vydania rozhodnutia:	17.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4110010256.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 17. mája 2017 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Harabína a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému W. Y. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného U. F. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 20. septembra 2011, sp. zn. 3 To 20/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného U. F. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra 9. marca 2011, sp. zn. 6T 38/2010-2840, bol obvinený U. F. (spolu s ďalšími obvinenými) uznaný za vinného v bode 1/ a 2/ obžaloby zo spáchania pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/, j/ Tr. zák. a v bode 6/ obžaloby z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

1/ Obžalovaní: W. Y., I. V., L. U., L. U., U. F. a U. H.:

ako členovia organizovanej skupiny páchatel'ov pôsobiacej na území Nitrianskeho a Trnavského kraja, v období najmenej od mesiaca november 2008 až do dňa 07. apríla 2009, spoločným konaním vzájomne koordinovaným konaním spočívajúcim v presne dohodnutom spôsobe del'by úloh a za účelom získania finančného profitu vyrábali, zadovážovali si, prechovávali a následne distribuovali omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín (pervitín), kde konanie tejto skupiny páchatel'ov koordinovali a riadili obžalovaní W. Y. a L. U., ktorí si nezisteným spôsobom zadovážovali prekurzory na výrobu pervitínu a tieto opakovane poskytli obžalovanému I. V., ktorý z nich následne vyrábala pervitín s tým, že takto získaný pervitín potom obžalovaní L. U., L. U. a U. F. distribuovali a predávali v meste Šurany a v jeho okolí, obžalovaný U. H. v meste Nitra a v jeho okolí a obžalovaný W. Y. v meste Trnava a jeho

okolí, pričom dňa 07. apríla 2009 pri domových prehliadkach a prehliadkach iných priestorov a pozemkov vykonaných u jednotlivých členov tejto organizovanej skupiny páchatel'ov, boli zdokumentované a zaistené omamné a psychotropné látky, ktoré prechovávali obžalovaní I. V., L. U., L. U. a U. H. v rôznych nehnuteľnostiach, pričom konope je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok, THC (ako účinná látka konope) je v zmysle uvedeného zákona zaradený do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok; efedrín a pseudoefedrín sú v zmysle Nariadenia (ES) č. 273/2004 Európskeho parlamentu a rady o prekurzoroch drog zaradené medzi určené látky Kategórie 1 a toluén a kyselina chlorovodíková medzi určené látky Kategórie 3.

V bode 2/ rozsudku obvinený U. F.:

si od presne nezistenej doby do dňa 24. júna 2008 objednal za účelom kúpy od doposiaľ nestotožnenej osoby v meste Pezinok 1400 ks tabliet CLARINESE REPETABS, za ktoré zaplatil finančnú hotovosť vo výške cca. 10.000,- Sk (331.94 €) s úmyslom tieto ďalej dodať ako prekurzor doposiaľ nestotožnenej osobe za účelom výroby metamfetamínu, pričom vyzdvihnutím tejto zásielky poveril obžalovaného L. U., ktorý na osobnom motorovom vozidle zn. Š-Felicia, EČ: O. dňa 24. júna 2008 v meste Pezinok od doposiaľ nestotožnenej osoby túto zásielku vyzdvihol s úmyslom odovzdať ju obžalovanému U. F., pričom v čase o 21.45 hod. bol zastavený príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Šurany, v obci Lipová, ktorí pri kontrole motorového vozidla našli v cestovnej taške, ktorá sa nachádzala na zadnom sedadle vozidla predmetnú zásielku obsahujúcu 1400 ks tabliet CLARINESE REPETABS s tým, že podľa znaleckého posudku KEÚ PZ v Bratislave obsahujú tabletky CLARINESE REPETABS účinnú látku pseudoefedrín, ktorá slúži ako východisková látka (prekurzor) pri výrobe metamfetamínu a z predložených 1400 ks týchto tabliet pri 85 % výťažnosti reakcie by sa dalo vyrobiť približne 81 g absolútneho metamfetamínu, čo by zodpovedalo cca. 2000 - 4000 obvykle jednorázovým dávkam drogy v hodnote najmenej 600.000,- Sk (19.916,35 €), pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd uložil obvinenému U. F. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, o/ Tr. zák. a zistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov).

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obvinený F. na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. je obvinený po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný oznamovať údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tieto preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi, osobne sa hlásiť v lehote určenej probačným a mediačným úradníkom tomuto úradníkovi a vopred mu oznamovať vzdialenie sa z miesta svojho bydliska.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podali obvinení W. Y., L. U., L. U., U. F., U. H. a matka obvineného V. odvolania. Krajský súd v Nitre na podklade podaných odvolaní preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohli podať odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, prihliadnúc pritom i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané limitovaný zásadou zákazu „reformatio in peius“ (zákaz zmeny k horšiemu), pretože odvolanie nepodal prokurátor v neprospech obžalovaných a zistil, že odvolania oprávnených osôb nie sú dôvodné.

Odvolací súd nemal pochybnosti o vykonanom dokazovaní okresným súdom a správnosti skutkových

zistení, ktoré preukazujú, že obvinení sa dopustili konania uvedeného vo výroku o vine, a preto Krajský súd v Nitre uznesením z 20. septembra 2011, č. k. 3 To 20/2011-2996 odvolania oprávnených osôb - konkrétne obžalovaných W. Y., L. U., L. U., U. F., U. H. a matky obžalovaného I. V. R. V. zamietol, pretože zistil, že nie sú dôvodné.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený U. F. prostredníctvom obhajkyne JUDr. Diany Bereseckej dovolanie, uplatňiac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku ako i na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obhajoba namietla postup hliadky vo vzťahu ku skutku 2, kedy nebol preukázaný žiadny dôvod na vykonanie služobného zákroku (zastavenie motorového vozidla obvineného) a vykonanie tzv. bezpečnostnej prehliadky a prehliadky vozidla. Samotní členovia policajnej hliadky zhodne uvádzali, že vodič sa nedopustil žiadneho dopravného priestupku a nemali žiadne podozrenie a informáciu, že by sa mal niekto z posádky vozidla dopustiť nejakého protiprávneho konania. Za týchto okolností, policajná hliadka konala svojvoľne a v rozpore so zákonom a dôkaz - igelitový sáčok s tabletkami - bol zaistený nezákonne a nebolo možné obvineného na tomto základe trestne stíhať, či odsúdiť. Ďalej obhajkyňa namietala zákonnosť dôkazu zabezpečeného ako znalecký posudok KEU Bratislava ohľadne 1400 tabletiiek nájdených v igelitovom sáčku. Vytýka súdu prvého stupňa, s poukázaním na viaceré rozhodnutia a názory senátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že okresný súd si nespĺnil povinnosť zamerať dokazovanie na zistenie minimálnej výšky ceny, za ktorú sa dalo na čiernom trhu predat' zaistené množstvo psychotropnej látky, ale nekriticky si osvojil tvrdenie obžaloby o hodnote zaistenej látky. Za tohto stavu došlo k nesprávnej právnej kvalifikácii zisteného skutku.

Vzhľadom na uvedené, obhajoba navrhla najvyššiemu súdu, aby rozsudkom rozhodol, že uznesením krajského súdu bol z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por. porušený zákon v neprospech obvineného, preto aby najvyšší súd napadnuté uznesenie, ako aj rozsudok okresného súdu zrušil a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra s tým, že uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 3To/20/2011 bolo doručené obvinenému U. F. 31. decembra 2011, a dňa 09. januára 2012 jeho vtedajšiemu obhajcovi JUDr. Romanovi Foltínovi. Dovolanie podané prostredníctvom jeho terajšej obhajkyne JUDr. Diany Bereseckej bolo doručené Okresnému súdu až 25. februára 2015. Navrhol dovolaciemu súdu, aby napadnuté dovolanie U. F. podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Bereseckej, podľa § 382 písm. a/ Tr. por. odmietol, nakoľko je zrejmé, že bolo podané oneskorene.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Nitre ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu. Bolo podané na Okresnom súde Nitra, t. j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por. a bolo podané včas. Obvinený F. podal dovolanie písomne a toto bolo doručené na Okresný súd Nitra 09. septembra 2014 (č. l. 4003). Žiadal v ňom zároveň o ustanovenie obhajcu. Obvinený U. F. si tak svojím vlastným podaním zadržal trojročnú zákonnú lehotu pre dovolanie.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený aj obhajkyňa poukazujú na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm.

g/, i/ Tr. por.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ - t. j., že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v rámci prechodných ustanovení k úpravám Trestného poriadku účinným od 1. septembra 2011 v zmysle § 567j - „Úkony vykonané v trestnom konaní pred 1. septembrom 2011 majú rovnaké účinky ako úkony vykonané podľa tohto zákona“ (má sa na mysli Trestný poriadok účinný do 31. augusta 2011).

Podľa odseku 2/ hore citovaného prechodného ustanovenia - „Súdne konanie, okrem konania o mimoriadnych opravných prostriedkoch, začaté pred 1. septembrom 2011 sa dokončí podľa doterajších predpisov.“

Podľa odseku 5/ „Ak bol podnet na podanie dovolania podaný pred 1. septembrom 2011, použije sa ustanovenie § 369 v znení účinnom do 31. augusta 2011.“

Podľa odseku 7/ „Ak rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť pred 1. septembrom 2011, použije sa § 371 v znení účinnom do 31. augusta 2011.“

V danom prípade, rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť - voči obvinenému U. F. - vyhlásením uznesenia Krajského súdu v Nitre 20. septembra 2011, a preto bolo nutné, aby sa Najvyšší súd Slovenskej republiky, vzhľadom aj na ostatné odseky prechodných ustanovení, týmito v rámci dovolania riadil, teda použil ustanovenia účinné od 1. septembra 2011. Súd prvého stupňa teda nemohol poučiť žiadneho z obžalovaných, ktorí urobili vyhlásenie o vine, pretože v čase jeho rozhodovania ešte nebola účinná hore citovaná novela. Nezanedbal túto skutočnosť Krajský súd v Nitre, ktorý odvolanie preskúmal a právo žiadneho z obžalovaných tým nebolo porušené.

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 Tr. por. podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 a/ generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku, b/ obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Najvyšší súd konštatuje, že dovolanie podané obvineným U. F. bolo podané neoprávnenou osobou v zmysle § 382 písm. b/ Tr. por. vo vzťahu k skutkom v bode 1/ a 2/ rozsudku okresného súdu.

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že len minister spravodlivosti je osobou oprávnenou podať dovolanie proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa, proti ktorým zákon pripúšťa podať tento mimoriadny opravný prostriedok (trestný rozkaz - § 368 ods. 2 písm. a/ Tr. por., rozsudok schvaľujúci dohodu o vine a treste - § 334 ods. 4 Tr. por., rozsudok po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny - § 257 ods. 5 Tr. por. a samozrejme proti rozhodnutiam v zmysle § 371 ods. 2, ods. 3 Tr. por.).

Vzhľadom na uvedené, pokladá dovolací súd za potrebné poukázať aj na rozhodnutie uverejnené v

zbierke stanovísk a rozhodnutí č. 1/2017, a to uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. apríla 2016, sp. zn. 6 Tdo 3/2016, v zmysle ktorého „ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby (§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c/, § 372 ods. 1 Trestného poriadku). Obmedzenie uvedené v § 371 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku sa týka len podnetu na dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa odseku 3 naposledy označeného ustanovenia a na prípad uvedený v predchádzajúcej vete nedopadá.“.

Neuniklo pozornosti dovolacieho súdu, že U. F. bol uznaný vinným aj pre skutok v bode 6/ rozsudku súdu prvého stupňa, právne kvalifikovaného ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami. Skutok a jeho skutkové zistenia, ako i jeho právna kvalifikácia neboli síce dovolaním napadnuté a vo vzťahu k tomuto skutku nebolo zo strany obvineného urobené vyhlásenie o vine. Dovolací súd z pohľadu dovolacích dôvodov písm. g/ a i/, nevzhliadol žiaden z týchto dovolacích dôvodov. Obvinený F. sa k tomuto skutku doznať, pričom jeho doznanie nebolo osamoteným dôkazom. Okrem svojej výpovede je usvedčovaný i zápisnicou z vykonanej domovej prehliadky a jej fotodokumentácie, ako i znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave, ktorý podrobil zaistené strelivo expertíznemu skúmaniu, pričom bolo zistené, že všetky u neho zaistené náboje sa považujú za strelivo v zmysle zákona o strelných zbraniach a strelive.

S poukázaním na vyššie uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že obvinený U. F. nebol oprávnený na podanie dovolania proti napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 20. septembra 2011, sp. zn. 3 To 20/2011, ktorým bolo jeho odvolanie správne krajským súdom preskúmané, čím nedošlo k porušeniu práv ani tohto dovolateľa.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného U. F. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.